МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

МИКОЛАЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ІМЕНІ В. О. СУХОМЛИНСЬКОГО

Кафедра української мови і літератури

ЗАТВЕРДЖУЮ

Проректор із науково-педагогічної

роботи _____Кузнецова О. А.

30 серпня 2021 р.

ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧИЙ АНАЛІЗ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ

Ступінь магістра

Спеціальність 014. 01 Середня освіта (Українська мова і література).

Освітньо-професійна програма Середня освіта (Українська мова і література)

Миколаїв – 2021

Програму розроблено та внесено: Миколаївський національний університет імені В. О. Сухомлинського

РОЗРОБНИК ПРОГРАМИ: Родіонова Інна Григорівна, доцент кафедри української мови і літератури, кандидат філологічних наук, доцент.

Програму схвалено на засіданні кафедри української мови і літератури
Протокол від “27” серпня 2021 року № 1
Завідувач кафедри української мови і літератури _____ (Рускуліс Л. В.)

Програму погоджено навчально-методичною комісією філологічного факультету
Протокол від “30” серпня 2021 року № 1
Голова навчально-методичної комісії _____ (Мороз Т. О.)

Програму погоджено навчально-методичною комісією університету
Протокол від “30” серпня 2021 року № 9
Голова навчально-методичної комісії _____ (Кузнецова О. А.)

Анотація

Об’єктом вивчення дисципліни «Літературознавчий аналіз художнього тексту» є літературний текст як художньо-естетичне явище та предмет літературознавчої рецепції. У процесі вивчення дисципліни з’ясовано місце літературознавства у системі сучасної гуманітарної освіти, досліджено основи літературознавства для аналізу літературних явищ і процесів в українській та світовій літературах; окреслено здатність студентів до пошуку, оцінювання, інтерпретації та синтезу наукової інформації, отриманої з різних джерел: спеціалізованої літератури, ЗМІ, перспективного педагогічного досвіду.

Програма спрямована на формування у студентів-філологів стійких навичок виокремлення й аналізу різних аспектів і рівнів літературного твору як художнього цілого; удосконалення умінь літературознавчого аналізу художнього твору, здатності використовувати новітні літературознавчі концепції та методології у практичній роботі над художнім текстом, зокрема володіння навичками нетрадиційних методологій аналізу (герменевтичний, структуралістський, деконструктивний, рецептивний, семіотичний, міфологічний, компаративний, гендерний, психоаналітичний тощо); здатність демонструвати знання сучасної наукової парадигми в галузі філологічної освіти та динаміки її розвитку, основні структурні компоненти та особливості літературознавчої підготовки студента-філолога.

Ключові слова: літературознавство, аналіз (композиційний, сюжетний, жанровий, ідейно-тематичний, пообразний), синтез, інтерпретація, феміністична критика, неомодернізм, неонародництво, неоавангардизм, жіноча проза, жанрова специфіка, літературний експеримент, текст, гіпертекст.

Summary

The object of study of the discipline "Literary analysis of a work of art" is the literary text as an artistic and aesthetic phenomenon and the subject of literary reception. In the process of studying clarified the place of literary science in the system of modern humanities education, the basics of literary science for the analysis of literary phenomena and processes in Ukrainian and world literature are investigated; outlines the ability of students to search, evaluate, interpret and synthesize scientific information obtained from various sources: specialized literature, media, pedagogical experience.

The program is aimed at forming in students of philology stable skills of isolation and analysis of various aspects and levels of a literary work as an artistic whole; improving the skills of literary analysis of a work of art, the ability to use the latest literary concepts and methodologies in practical work on a literary text, including skills of non-traditional methodologies of analysis (hermeneutic, structuralist, deconstructive, receptive, semiotic, mythological, psychoanalytic, comparative, gender); ability to show knowledges of the modern scientific paradigm in the field of philological education and the dynamics of its development, the main structural components and features of the literary science of a student-philologist.

Key words: literary criticism, analysis (compositional, plot, genre, ideological and thematic, figurative), synthesis, interpretation, feminist criticism, neomodernism, neo-populism, neo-avant-garde, women's prose, genre specificity, literary experiment, text, hypertext.

ВСТУП

Програма вивчення нормативної навчальної дисципліни «Літературознавчий аналіз художнього твору» складена відповідно до освітньо-професійної програми «Середня освіта (Українська мова і література)» підготовки магістрів спеціальності «014 Середня освіта (Українська мова і література)».

Предметом вивчення навчальної дисципліни є: літературний текст як художньо-естетичне явище.

Міждисциплінарні зв'язки: філософія, теоретичні проблеми літературознавства, мовознавство, історія української літератури, історія світової літератури.

1. Мета та завдання навчальної дисципліни та очікувані результати

1. 1. Мета: поглиблення знань студентів у окремих галузях філології; комплексна літературознавча підготовка сучасного філолога.

1. 2. Основними **завданнями** вивчення дисципліни є: забезпечити максимально повне володіння студентами фактичним матеріалом з курсу; поглибити знання про принципи і прийоми літературознавчого аналізу; ознайомити із сучасними методологічними підходами до аналізу художнього тексту; здійснювати фаховий аналіз художніх творів; вільно оперувати основними відомостями з теорії літературознавства під час практичної роботи; уміння та навички практики наукової роботи студентів під час виконання рефератів і доповідей з питань, відведених на самостійне опрацювання; підготувати майбутніх викладачів літературознавчих дисциплін до педагогічної діяльності.

Програмні результати навчання:

ПРН 1. Знання та розуміння предметної галузі й розуміння професійної діяльності. Уміння оперувати сучасним категоріально-термінологічним апаратом мовознавства і літературознавства; знання найважливіших філологічних вітчизняних і зарубіжних наукових шкіл.

ПРН 3. Знання фундаментальних дисциплін (методики навчання фахових дисциплін, теорії мови та літератури, лінгвофілософії) на діахронно-синхронному рівні як теоретичної бази дослідницької і прикладної діяльності в галузі мовознавства й літературознавства.

ПРН 5. Вміти використовувати професійно профільовані знання для аналізу й інтерпретації художнього, наукового тексту.

ПРН 6 Здатність до пошуку, оцінювання, інтерпретації та синтезу наукової інформації, отриманої з різних джерел: спеціалізованої літератури, ЗМІ, перспективного педагогічного досвіду тощо. Вивчення інформаційних технологій та методики їх застосування в навчанні й науковій діяльності фахівця; закладання основ неперервного підвищення рівня ІКТ-готовності студентів та її постійного оновлення у професійній діяльності.

ПРН 7 Здатність застосовувати знання в практичних ситуаціях.

ПРН 8 Володіння різноплановими методами й способами перевірки знань із української мови і літератури.

ПРН 9 Здатність до пошуку, оцінювання, інтерпретації та синтезу наукової інформації, отриманої з різних джерел.

1. 3. Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студент оволодіває такими компетентностями:

І. Загальнопредметні:

ЗК 1. Знання загальних питань із філософії науки, методології наукових досліджень та організації науки в Україні.

ЗК 2. Знання провідних тенденцій українського мовно-літературного процесу, основних концептуальних положень технологій філологічної освіти.

ЗК 3. Знання наукових основ методики навчання фахових дисциплін у вищих та спеціальних навчальних закладах.

ІІ. Фахові:

ФК 1. Набуття міцних знань із професійних дисциплін.

ФК 3. Використання сучасних інформаційно-комунікаційних технологій під час організації навчально-виховного процесу в закладах середньої освіти і ЗВО, зокрема для мотивації, оптимізації, інтенсифікації навчальної діяльності та контролю навченості, розв'язання завдань підготовки звітів, підвищення кваліфікації й залучення до навчального процесу всіх зацікавлених осіб.

ФК 4. Здатність розрізняти основні компоненти змісту літературознавчої та методичної підготовки студентів-філологів до майбутньої професійної діяльності, усвідомлювати структурні зв'язки між ними та практикувати форми і методи їх викладання у закладах вищої освіти й загальної середньої освіти.

ФК 7. Здатність до програмування, організації та поетапного проведення теоретичних досліджень, виконання експериментальної роботи й висвітлення здобутих наукових результатів у фахових виданнях різної категорії та на відповідних наукових заходах

ФК 8. Володіння методикою виховання в учнів загальноосвітніх закладів нового типу та студентів вищих навчальних закладів I-IV рівнів акредитації спроможності формувати мотиваційно-ціннісні орієнтації особистості засобами художнього слова; здатність використовувати досягнення сучасної науки в галузі теорії та історії української мови й літератури, іноземної мов, історії в загальноосвітніх навчальних закладах, виробничій практиці, під час проведення прес-конференцій тощо.

ФК 10. Володіння основними поняттями, концепціями і фактами сучасної мовознавчої і літературознавчої науки.

ФК 11. Володіння українською мовою на високому рівні й здатність оперувати мовними засобами на повний спектр соціокультурних явищ.

ФК 13. Здатність аналізувати загальну парадигму організації і змісту наукового й позанаукового знання; аналізувати світоглядні цінності, що закладаються в процесі навчально-виховної діяльності.

ФК 14. Володіння концепціями гуманітарних і суспільних наук, використання їх положень у різних сферах викладацької та науково-дослідницької діяльності.

ФК 15. Володіння методикою навчання фахових дисциплін в закладах нового типу та закладах вищої освіти I-IV рівнів акредитації.

ФК 17. Здатність самостійно проводити науково-дослідницьку роботу.

ФК 18. Здатність застосовувати інноваційні технології в процесі навчання української мови та літератури.

Комунікація

ФК 19. Володіння українською мовою на високому рівні й здатність оперувати мовними засобами на повний спектр соціокультурних явищ.

ФК 20. Володіння методологічними прийомами комунікативної поведінки в різних культурних контекстах.

2. Інформаційний обсяг навчальної дисципліни.

Тема 1. Специфіка літературознавчого аналізу. Аналіз художнього тексту як феномену літератури. Концептуальні основи аналізу художнього тексту. Призначення літературознавства в осмисленні мистецтва художнього слова. Традиційні методи, принципи, способи та завдання аналізу художнього твору. Види аналізу (соціологічний, психологічний, естетичний, формальний, біографічний, порівняльний, психоаналітичний, ґендерний). Різновиди аналізу (якісний, кількісний аналіз, макроаналіз, мікроаналіз). Способи аналізу (пообразний, ідейно-тематичний, цілісний аналіз, проблемний, жанровий, композиційний, текстуальний, стильовий, за розвитком дії, за автором, комбінований). Літературознавчий аналіз художнього твору як аналітико-синтетичний процес. Функції аналізу художнього твору: когнітивна, естетична, виховна, мотиваційна, рецептивна та інші. Напрями аналізу: науково-академічний, літературно-критичний, шкільний та вузівський. Вимоги до літературознавчого аналізу (уважне дворазове прочитання твору, незаанґажованість літературознавця, ретельне паспортизування думок ін. дослідників). Умови успішного осягнення твору: розуміння естетичної природи слова, знання теоретичних основ аналізу;

засвоєння тексту твору; досконале володіння навичками виокремлювати і досліджувати складники змісту й форми та розуміння закономірностей їхньої взаємодії; розвинуті філологічні здібності. Сенс твору та його інтерпретація. Співвідношення понять «інтерпретація» та «аналіз». Фахові компетенції інтерпретатора художнього твору. Контекст і підтекст. Декодування та інтерпретація художнього тексту. Суб'єктивне і об'єктивне в аналізі та інтерпретації тексту.

Тема 2. Новітні методології аналізу та інтерпретаційні теорії. Міфологічний, екзистенційний і психоаналітичний методи літературознавчого аналізу; семіотичний, структуралістський і пост- підходи в інтерпретації літературного твору; компаративістика, деконструктивізм і методологія інтертекстуального аналізу; рецептивна естетика, постколоніальні студії та феміністична критика художнього тексту. Літературно-культурологічний аналіз.

Тема 3. Літературний процес та індивідуальний стиль письменника. Напрями дослідження твору. Поняття «літературний твір», «твір» і «текст» у літературознавстві. Філологічне, культурологічне, структуральне та постмодерністське розуміння тексту. Літературний твір – творчий процес – психологія творчості. Історико-культурологічні рефлексії над смислом. Закономірності розвитку літератури. «Зовнішні» та «внутрішні» фактори розвитку літератури. Зовнішні: соціокультурні зміни, розвиток технологій, книгодрукування; внутрішні: вплив попереднього літературної досвіду, вплив інонаціональних літератур, досвід інших видів мистецтв. Традиції і новаторство. Диференціація літературного процесу. Складові літературної епохи. Художній метод. Літературний напрям. Бароко, класицизм, сентименталізм, романтизм, реалізм і його різновиди, символізм. Течія (модерністські та авангардистські течії). Літературна школа. Стиль. Літературно-мистецькі напрями та особливості їх інтерпретації. Виокремлення і становлення літератури як мистецтва слова, посилення ролі письменника як творчої індивідуальності, що прагне виражати особистісне бачення світу, культивує власні творчі принципи.

Тема 4. Структура і елементи змістової організації художнього твору. Специфіка аналізу змістових складників художнього твору (тематика, проблематика, ідея, пафос тощо). Образ людини як складник художнього світу твору. Художній образ та його види. Засоби характеротворення. Образ автора (біографічні маркери тексту). Система образів літературного твору. Типи «оповідача» (оповідач, розповідач, ліричний герой, образ читача). Природа як складник художнього світу. Типи проблематики. Аналіз проблематики, образної системи та ін. змістових характеристик на прикладі зразків сучасної масової літератури. Специфіка аналізу формальних показників художнього твору. Поняття про архітектоніку та композицію твору. Типи і форми композиції. Композиційні засоби. Особливості аналізу сюжетної форми. Сюжет і фабула. Класифікація сюжетів. Поняття про «мандрівний» сюжет. Аналіз художнього конфлікту. Різновиди конфліктів (між окремими персонажами чи групами персонажів, протистояння особистості і середовища (соціальний, побутовий, культурний), внутрішній, психологічний). Позафабульні елементи. Роль у творі позасюжетних елементів. Технологія дослідження художнього часу і простору.

Поетика художнього твору. Особливості аналізу художньої мови твору. Поетичне, прозове та драматургічне мовлення. Тропіка. Тропи та їх значення у розкритті ідейно-естетичного змісту твору (епітет, порівняння, метафора, уособлення, персоніфікація, оксиморон, метонімія, синекдоха, перифраз тощо). Засоби поетичного синтаксису (інверсія, еліпсис, апосіопеза, антитеза, асиндетон (безсполучниковість), полісиндетон (багатосполучниковість), зіткнення (анадиплоза), паралелізм; риторичні фігури: риторичне запитання, риторичне звертання, риторичний оклик, риторичне заперечення, риторичне ствердження; повтори – третій фігурний тип поетичного синтаксису: анафора (єдинопочаток), епіфора (єдинозакінчення), симплока (поєднання анафори з епіфорою); кільце, тавтологія, рефрен). Художні функції засобів поетичного синтаксису.

Специфіка аналізу мови художнього твору (фарба і слово, смак і слово, запах і слово, слово і музика). Слова-концепти. Символ як універсальне загально-філософське поняття. Національні та індивідуально-авторські символи. Власні імена. Літературні оніми. Біблійні персонажі. Українські прізвища і прізвиська в художньому тексті. Антропоніми у фольклорних, поетичних, прозових, драматичних творах. Фоніка (какофонія, евфонія, алітерація, асонанс, ономатопея). Художні функції звукопису. Фоносимволіка. Аналіз графічного оформлення тексту.

Тема 5. Особливості літературознавчого аналізу творів різних літературних родів і жанрів. Визначення родової належності твору. Аналіз видової і жанрової своєрідності твору. Аналіз епічного художнього твору. Система епічних жанрів. Змістовність формальних компонентів: аналіз композиції епічного твору. Предметний світ (деталь, річ, пейзаж) в епічному творі. Час і простір та їх зв'язок із сюжетом, мотивом твору. Образна система. Співвідношення понять «персонаж» / «герой». Портрет героя у творі. Оповідач, наратор, образ автора.

Літературознавчий аналіз ліричних та ліро-епічних творів. Ліричний твір. Ліричний образ. Ліричний герой. Жанрова класифікація лірики (архаїчні та актуальні жанри). Аналіз мови художнього твору (тропи, особливості поетичного синтаксису, риторичні фігури, поетична фоніка). Версифікація, способи римування віршів. Дослідження власне віршової композиції. Аналіз семантики, метра і ритму. Цілісний аналіз поетичного твору (план-схема). Алгоритми аналізу ліричних творів.

Специфіка аналізу драматичного твору. Жанровий поділ драматургії. Особливості організації хронотопу в драмі. Аналіз драматургічного конфлікту. Його різновиди. Образна система драми та її аналіз: персонаж, герой, маска, характер, амплуа. Основні жанрово-видові поняття драматургії та їх вплив на специфіку аналізу п'єс. Загальний алгоритм аналізу драматичного твору.

Жанрові різновиди дворідових форм. Система жанрів позародових форм. Складні випадки генологічного аналізу.

3. Рекомендована література

Базова

1. Бублейник Л. В. Особливості художнього мовлення: Навч. посіб. зі спецкурсу. Луцьк: Вежа, 2000. 177 с.
2. Вишницька Ю. В. Аналіз та інтерпретація художнього тексту: навчально-методичний посібник зі спецкурсу з історії зарубіжної літератури. К. : Київ. університет ім. Б. Грінченка, 2012. 204 с.
3. Волковинська І. В. Від аналізу до інтерпретації: проблеми тлумачення художнього твору : навчально-методичний посібник. Кам'янець-Подільський: ТОВ Друкарня «Рута», 2018. 87 с.
4. Еко У. Інтерпретація та надінтерпретація. / Умберто Еко. Маятник Фуко. Львів, 1998. 751 с.
5. Іванишин В., Іванишин П. Пізнання літературного твору: [методичний посібник для студентів і вчителів]. Дрогобич: «Відродження», 2003. 80 с. [Електронний ресурс]. URL: http://www.ukrlit.vn.ua/info/literary.html.
6. Іванишин П. В. Теорія будови та інтерпретації літературного твору: навчальний посібник. Дрогобич : РВВ ДДПУ, 2009. 78 с.
7. Качуровський І. Генерика і архітектоніка.. Кн. ІІ. К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2008. 376 с.
8. Квіт С. Основи герменевтики: Текст лекцій. К., 1999. 124 с.
9. Клочек Г. «Художній світ» як категоріальне поняття. [Електронний ресурс]. URL: http://www.ashsu.org/ index.php?module=pagemaster&PAGE_user_op=view_page&PAGE_id=394.
10. Крістева Ю. Полілог / Ю. Крістева, пер. з фр. П.Таращука. Київ : Юніверс, 2004. 480 с.

11. Маймин Е. А. Теория и практика литературного анализа. Москва : Просвещение, 1984. 160 с.
12. Марко В. Аналіз художнього твору : навч. посібник. 2-ге вид., виправл. Київ: Академвидав, 2015. 256 с.
13. Мітосек З. Теорії літературних досліджень / Пер. з польської В. Гуменюка Сімферополь : Таврія, 2005. 408 с.
14. Скорина Л. Аналіз художнього твору : Навчальний посібник для студентів гуманітарних спеціальностей (філологія, літературна творчість, журналістика) Тернопіль : Навчальна книга - Богдан, 2013. 424 с.
15. Ткачук М. Наративні моделі українського письменства. Тернопіль: ТНПУ, Медобори, 2007. 464 с.
16. Тюпа В. Анализ художественного текста: [учеб. пособие для студентов филол. фак. высш. учеб. завед.]. М.: Издательский центр «Академия», 2006. 336 с.
17. Червінська О.В., Зварич І.М., Сажина А.В. Психологічні аспекти актуальної рецепції тексту: теоретико-методологічний погляд на сучасну практику словесної культури : наук. посібник. Чернівці, 2009. 284 с.
18. Шуляр В. Вивчення, аналіз, інтерпретація художнього твору… [Електронний ресурс]. URL: http:// lib.chdu.edu.ua/pdf/monograf/49/20. pdf

Допоміжна

1. Бублейник Л. В. Особливості художнього мовлення: Навч. посіб. зі спецкурсу. Луцьк: Вежа, 2000. 177 с.
2. Волков И. Ф. Теория литературы: учеб пос. / И. Ф. Волков. Москва: Просвещение, 1995. 256 с.
3. Гірц К. Інтерпретація культур: вибрані есе. Київ, 2001. 542 с.
4. Гиршман М. М. Литературное произведение. Теория и практика анализа. Москва: Высшая школа, 1991. 160 с.
5. Голянич М.І. Внутрішня форма слова і художній текст. Коломия, 1997. 178 с.
6. Грибан Г. Від слова до образу. *Українська мова і література в школі*. 2004. №2.
7. Грушко Н.Ю. Текстові категорії як фактор текстової системності. *Лінгвістичні студії*: Зб. наук. праць. Донецьк: ДНУ, 2001. Вип. 8.
8. Домбровський В. Українська стилістика і ритміка. Українська поетика. Дрогобич: Вид. фірма «Відродження», 2008. 488 с.
9. Енциклопедія постмодернізму / за ред. Ч. Енквіста, В. Тейлора. Пер. з англ. Київ: Основи, 2003. 504 с.
10. Євграфова А. Заголовок як актуалізатор текстової інформації. [Електронний ресурс]. URL: http:// journlib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1080.
11. Есин А. Принципы и приемы анализа литературного произведения: [Уч. пособие]. 3-е изд. М.: Флинта, Наука, 2000. 248 с. [Електронний ресурс]. URL: http://www. twirpx.com/file/61620/.
12. Зборовська Н. В. Психоаналіз і літературознавство: посіб. К.: Академвидав, 2003. 392 с.
13. Зеров М. Українське письменство XIX ст. Дрогобич : Відродження, 2007. 568 с.
14. І вічна таїна слова : аналіз епічного твору. Київ : Рад. школа, 1990. 205 с.
15. Капелюшний А.О. Стилістика. Редагування журналістських текстів. Практичні заняття: Навч. посіб. Львів : Паїс, 2003. 400 с.
16. Качуровський І. Метрика. К.: Либідь, 1994. 120 с.
17. Качуровський І. Основи аналізу мовних форм (стилістика): Фігури і тропи. К.: Либідь, 1995. 234 с.
18. Качуровський І. Строфіка / І. Качуровський. К.: Либідь, 1994. 272 с.
19. Качуровський І. Фоніка. К.: Либідь, 1994. 168 с.
20. Ковбасенко Ю. Мистецтво аналізу й інтерпретації художнього тексту. Розділ І. Аналіз та інтерпретація художнього тексту: розмежування і межі безмежності. *Тема*: *Громадський науково-методичний журнал*. № 4. К., 2002. С. 2–25.

21. Козлов А. В. Азбука літературознавства. Кривий Ріг, 2001. 122 с.
22. Кирилюк З. Характер – основа образу літературного героя. *Всесвітня література та культура в навчальних закладах України*. 2000. №5. С.45–49.
23. Клочек Г. У світі вічних критеріїв: [Про систему критеріїв оцінки літературного твору]. К. : Дніпро, 1989. 221 с.
24. Костенко Н.В. Українське віршування ХХ ст. К.: Либідь, 1993. 232 с.
25. Кочан І. Лінгвістичний аналіз тексту: Навч. посіб. Київ : Знання, 2008. 423 с.
26. Краснова Л. І. Текст як художня цілісність. *Українська мова і література в школі*. 2000. №11.
27. Крупа М. Критерії відбору художньої словесності для лінгвоаналізу. / Теорія і практика лінгвістичного аналізу художнього тексту. Тернопіль: Лілея. 1997. 6-24, або: *Дивослово*, 2001. №7. С.18-22.
28. Крупа М. Лінгвістичний аналіз художнього тексту: Посібник для студентів філологічних спеціальностей вищих навчальних закладів. Тернопіль : Підручники і посібники, 2010. 496 с.
29. Кухаренко В.А. Интерпретация текста. М.: Просвещение, 1988. 192 с.
30. Лексикон загального та порівняльного літературознавства. Чернівці: Золоті литаври, 2001. 636 с.
31. Лісовський А. Вивчення художнього твору в його літературно-естетичній цілісності. *Українська мова і література в школі*. 2001. №5. С. 20–23.
32. Лук'янова Т.В. Про розмежування підходів до вивчення тексту з позицій лінгвістики тексту та інтерпретації тексту. *Мовознавство*. 1990. №3.
33. Марко В. Основи аналізу літературного твору. *Дивослово*. 1988. №10. С. 38–42; № 12. С. 37–42.
34. Матющенко А. Особистісна колізія в українській драматургії першої третини ХХ ст. К., 1996. 161 с.
35. Мацапура В. Літературний психологізм та його роль у художньому творі. [Основні форми і прийоми]. *Всесвітня література та культура в навчальних закладах України*. 2000. №1. С.41–43.
36. Мацько Л.І., Мацько О.М. Риторика: Підручник. К.: Вища школа, 2006. 311 с.
37. Мокульский М. Мелодрама. [Електронний ресурс]. URL: http://slovari.yandex.ru/dict/litenc/article/ le7/le7-1131.htm.
38. Нікітіна А.В. Роль лексико-стилістичного аналізу у формуванні мовленнєвої особистості. *Збірник наукових праць Херсонського державного педагогічного університету*. Херсон: ХДПУ, 1998.
39. Пахаренко В. Аналіз художнього твору. *Українська мова і література в школі*. 1999. № 3. С. 28–30.
40. Пахаренко В. Основи теорії літератури. К.: Генеза, 2007. 296 с.
41. Піхманець Р.В. Психологія художньої творчості. К.: Наукова думка, 1991. 164 с.
42. Рада І. Суспільні функції літератури як виду мистецтва. *Українська мова й література в середніх школах, ліцеях, гімназіях та колегіумах.* 2003. №4. С.121–126.
43. Серажим К. Дискурс як соціолінгвальне явище: методологія, архітектоніка, варіативність: [монографія] Київ, 2002. 392 с.
44. Ситченко А. Особливості аналізу драматичного твору в школі. *Українська мова і література в школі*. 2004. № 5. С. 24–26. [Електронний ресурс]. URL: www. ukr-in-school.edu-ua.net/id/194.
45. Славінський Я. Аналіз, інтерпретація та оцінювання літературного твору. /Теорія літератури в Польщі. [Антологія текстів. Друга половина ХХ – початок ХХІ століття]. / Упоряд. Б.Бакули; За заг. ред. В. Моренця; Пер. з польськ. С.Яковенка. К.: Вид. дім. «Києво-Могилянська академія», 2008. С.87–109.
46. Слово. Знак. Дискурс. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. 2-е вид., доп. Львів : Літопис, 2002. 633 с.

47. Солганик Г.Я. Стилистика текста: Учеб. пос. М.: Флинта: Наука, 2000. 253 с.
48. Ткаченко А. Потенціал філологічного аналізу та синтезу. [Електронний ресурс]. URL: http://slovoichas. in.ua/_private/red/tkachenco22.htm.
49. Ткаченко А. Стиль. Напрям. Метод. Тип творчості. *Слово і час*. 1997. №4.
50. Ткачук М. Наративні моделі українського письменства. Тернопіль: ТНПУ, Медобори, 2007. 464 с.
51. Червінська О.В., Зварич І.М., Сажина А.В. Психологічні аспекти актуальної рецепції тексту: теоретико-методологічний погляд на сучасну практику словесної культури : наук. посібник. Чернівці, 2009. 284 с.
52. Шалагінов Б. Науковий та «шкільний» аналізи художнього тексту. *Всесвітня література в середніх навчальних закладах України*. 2004. №6. С.6–9.
53. Яусс Г.- Р. Історія літератури як провокація літературознавства. Київ: Основи. 2009. 368 с.

4. Форма підсумкового контролю успішності навчання: екзамен.

5. Засоби діагностики успішності навчання: контрольні роботи, самостійна робота студента, написання реферату, наукової статті, участь у конференції, створення індивідуального проєкту.